

KALIMERA 3

průvodce světem cestování a vybavení

ZDARMA

Izrael na kole | Žigulíkem do Asie | Dobrovolnictví v Guatemala | Olchon na Bajkalu

podzim 2009

Kouření v letadle povoleno

Nízkonákladová letecká společnost Ryanair vychází vstříc kuřákům. Na palubách jejích letadel si pasažéři mohou dát svoji pravidelnou dávku nikotinu. Podmínkou je, že si od letušek koupí balíček tzv. bezkouřových cigaret, které neobsahují tabák, ale speciální nikotinovou náplň. Cena balíčku je 6 Euro. Aerolinky uvádějí, že největší zájem o tuto službu je na spojích z Itálie, Velké Británie a Německa.

KALIMERA

HLEDÁME DISTRIBUTORY

tištěné Kalimery na VŠ a VŠ koleje pro města: Plzeň, Praha (VŠCHT, VŠE, FFUK, ČVUT), Ústí nad Labem, České Budějovice, Cheb, Olomouc a Ostrava (Poruba).

Pomoz nám právě na tvé škole – roznášej Kalimeru na místa tvé školy po dobu 1–2 týdnů 4 x do roka.

Kontakt: redakce@kalimera.cz,

Předmět: distribuce xxxx (název města či školy).

Nová rozhledna u Chrudimi

Na vrchu Podhůra (347 m n. m.) u Chrudimi byla v září 2009 nově otevřena téměř 30 metrů vysoká rozhledna Bára. Věž má celodřevěnou konstrukci a je postavena ve tvaru trojbokého jehlanu. Nahradila původní rozhlednu, kterou loni v červnu čtyři dny po otevření strhla víchice. Současná stavba by měla být odolnější než její předchůdkyně. Nová turistická atrakce vznikla podle projektu skupiny architektů okolo Martina Rajniše, autora poštovny na Sněžce.

Aerolinky roku 2009

V prestižní anketě World Airline Awards získala titul „Aerolinky roku 2009“ hongkongská společnost Cathay Pacific. Nejlepší nízkonákladovou společností je Air Asia a nejlepším palubním personálem se může pochlubit Malaysia Airlines. V rámci celé Evropy se nejvýše umístily švýcarské Swiss International Airlines. ČSA obhájily pozici nejlepší společnosti ve střední Evropě. V anketě hlasovalo od srpna 2008 do letošního března po celém světě více než 16 milionů lidí. Hodnotilo se 40 kritérií, např. kvalita jídla, chování personálu nebo pestrost výběru časopisů a novin v letadle.

Cestování bez zavazadel

Kanadská podnikatelka Catherine Macintosh se rozhodla usnadnit lidem cestování letadlem. Zájemci se vydají na cestu pouze s příručním zavazadlem a potřebné oblečení si pronajmou z on-line katalogu firmy Zerobaggage. Ošacení na ně bude po příjezdu čekat připravené v hotelu.

KALIMERA

HUMOR NA CESTÁCH

Rozesměj nás svými zážitky z cest a vyhraž za úsměvný článek či fotografii slevu 500 Kč na vybavení v Holan sportu (www.holan.cz).

Podmínky soutěže hledej na www.kalimera.cz.

Výstup na Denali

Aljašský velikan Mount McKinley (6 194 m n. m.), v původním indiánském jazyce nazývaný Denali, je nejvyšší horou Severní Ameriky. Zároveň se díky své poloze u polárního kruhu a blízkosti oceánu chlubí nechlazením a velmi nestabilním počasím. Z hlediska převýšení 4 100 m hravě překoná i samotný Mount Everest, jehož vrchol se tyčí „pouhých“ 3 700 m nad tibetskou náhorní plošinou. Tyto faktory vytvářejí z každé expedice na Denali velmi náročný podnik.

Úvodní zaškolení

Vstupní branou na Aljašku je místní největší město Anchorage. Sem přiletáme a dohodnutou dopravou pokračujeme dále do Talkeetny. Odtud se téměř všichni, kdo

pokračování na str. 4

Základní tábor na ledovci Kahiltana.

Autor: Pavel Mühlbacher

Úklid v divočině Maasai Mara

Maasai Mara je národní park v Keni, který je pokračováním většího a známějšího parku Serengeti v Tanzanii. Vydali jsme se do něj za účelem úklidu národního parku a sázení stromů se skupinou Green Warriors Movement, což je ekologické hnutí v Nairobi. O safari jsme však nepřišli. Naopak. Viděli jsme mnohem více, než kdybychom si za denní projížďku safari zaplatili místní taxu 4 – 8 tisíc Kč na osobu a den.

Cesta do Maasai Mara

Do Nairobi jsem se dostal díky odborné stáži v programu globálního rozvoje vzdělávání GLEN. Maasai Mara je od Nairobi vzdálena sice jen 260 km, ovšem jízda trvala téměř 7 hodin. Na posledním 100 km úseku totiž chyběla jakákoliv normální cesta. Do našeho kempu jsme tedy dorazili až za tmy, stany jsme stavěli s baterkami a za svitu ohně vařili večeři. Kempem se zde nazývá místo bez elektřiny, sprchou je voda z lahve, záchod je díra v zemi, takže se prostě musíte strejit. Voda se vozí z blízké masajské vesnice

autobusem v barelech. Jinak jde ale o docela luxusní místo.

Likvidace odpadu po africku

Druhý den jsme začali několika hrami, abychom se seznámili se zbytkem 30 členné skupiny. Tu tvořili většinou studenti z Nairobi. Nás, muzungů (výraz pro bělochy ve svahilštině), bylo šest. Následovalo čištění blízkého města. Místní tak nazývají několik domů uprostřed divočiny. Společně s členy masajské komunity jsme si nasadili gumové rukavice, vzali igelitové pytle a dali se do sběru odpadků. Myšlenka sběru odpadků je úžasná, o to větším šokem pro nás bylo to, co následovalo. Vzhledem k tomu, že zde neexistuje žádné místo, kam by se odpad mohl odvést, a ani v Nairobi neexistuje organizovaný sběr odpadu, je jedinou možností odpad pálit, a to bez ohledu na to, jestli se jedná o plasty, baterie apod. Po sběru odpadků jsme se tedy účastnili slavnostního otevření palírní odpadků a místa pro

pokračování na str. 2

Masajové při sběru odpadků.

Autor: Jiří Pánek

Izrael na kole

Do Izraele jsme letěli s ČSA. Povolena váha do nákladového prostoru byla 23 kg plus extra pět navíc – tomu jsme vyhověli. Kolo i vybava se vešla do běžné festovní krabice od velopedu. Všechno pečlivě vypolstrováno, bedny přetažené folii. V Tel Avivu jsme u pásu nadměrných zavazadel čekali jen chvíli. Krabice měly trhliny a šrámy, k mému kolu se někdo chtěl evidentně dostat. Naštěstí se mu to nepovedlo, obalené ochrannou folii se ukázalo jako neocenitelné.

Ruský cykloservis

Můj Specialized Rock Hoper přežil let bez problémů, Liborova Merida nikoliv. Střílela kazeta a bike byl prakticky nepoužitelný. Držák přehazovačky byl parádně ohnutý a problém ještě znásobila redukce pro uchycení nosiče. Liborovo kolo pro něj nemá separátní uchycení v návarku zadní stavby. Naštěstí jsme náhodně ob-

jevili v jeruzalémské německé čtvrti slušný cykloobchod. Problém byl domluvit se. Pánové byli velmi ochotní, ale hovořili pouze hebrejsky. Napadla mě spásná myšlenka „Gavaritě pa ruski? Da, da, kaněšno.“ A tak jsme se domluvili. Mechanik, nemaje origoš držák na Meridu, nakonec přehazovačku „zbastlil“, a to perfektně. Vydržela dalších pět set padesát kilometrů.

Jízda palestinskou čtvrtí

Na projížďku a vyzkoušení opraveného kola jsme vyrazili do David City – nejstarší části Jeruzaléma. Opustili jsme židovskou enklávu a jeli do východního arabského Jeruzaléma. Pořád z kopce, šlo to fajn. Kolem typické arabské domy, klasický nepořádek, hrající si děti, různé prapodivné vehikly a nákladáky. Začalo se smítvat. Zavelel jsem k návratu, neboť mi začalo být z okolí poněkud úzko. Na zpáteční cestě jsme absolvovali kamennou spršku od arabských pubertáků. Večer jsem se

díval do mapy. Trochu jsme to přehnali, kdybychom dnes jeli ještě dále, dojeli bychom do Betléma, ten je plně v palestinské správě.

Spolehlivý autoatlas

Velkým problémem bylo sehnat kvalitní mapu. V Izraeli něco jako soubory cyklomap nenajdete. Nakonec jsem v Jeruzalémě koupil autoatlas 1:162 000. Byl dokonalý – přehledný, věrohodný, s vyznačenými památkami, zajímavostmi, ubytováním a přesným kilometrovníkem podél značených cest. Na všechny informace jsme se mohli spolehnout na 100 procent.

Plánování trasy s policií

Nebyli jsme si jisti úvodní etapou k Mrtvému moři, vedoucí územím smíšené izraelsko-palestinské správy. Z mapy nebylo zcela zřejmé, kudy silnice vede.

pokračování na str. 2

EDITORIAL

Byl to původně jen studentský projekt. Nápad, jak mezi vysokoškolskými studenty šířit informace o cestování po světě s pár dolary v kapsách. Kde ušetřit, čemu se vyhnout, kde peníze vydělat, v jakých zemích nejpomaleji utratit. Cestovatelské portály byly v plenkách. Letos v zimě oslaví tištěná Kalimera deset let. Doba se posunula. Každý cestovatel si může během pár minut založit svůj web a na cestách jej plnit obsahem. Internet se stává přehlčený a nepřehledný. Kalimera začíná plnit funkci periodika, kde jsou informace nezávislých cestovatelů přehledně zpracovány a zveřejněny tak, aby byly konkrétní věci snadno dohledatelné (snažíme se). Je snadné ztratit se v dlouhých cestopisech a přelácaných blozích. Jako šéfredaktorka Kalimery se s vámi tímto loučím. Přijďte na další existenci Kalimery, ať jste kdekoli, já narozeniny Kalimery oslavím po svém – přivedu na svět skutečné děti. Kalimera však vždy zůstane mým prvním dítětem – vyplápným od prvního slova až po tištěnou verzi a portál s více než 3 500 příspěvků. Na viděnou na serveru o cestování s dětmi – www.kalimera.cz.

Kateřina Sekyrková

KALIMERA

Přidej i ty svoji zkušenost – přes email redakce@kalimera.cz nebo přes webové rozhraní www.kalimera.cz – přidej článek (horní pravý box).

SOUTĚŽ

O 3 PRŮVODCE ROUGH GUIDES

Poslete nám správné odpovědi a tipy na následující otázky do 10. listopadu 2009 na e-mailovou adresu redakce@kalimera.cz a vyhrajte jako cenu jednoho ze 3 průvodců pro nezávislé cestovatele edice Rough Guides vydaných v češtině v nakladatelství JOTA (www.jota.cz). Do předmětu e-mailu uveďte „Soutěž JOTA“.

1. Kolikáté narozeniny oslavilo nakladatelství JOTA v tomto roce?
2. Ze které země pocházejí originály turistických průvodců Rough Guides?
3. Kolik fanoušků bude mít Kalimera na Facebooku k 13. listopadu 2009?
4. Jak dlouho znáte Kalimeru (tištěnou či webovou)?
5. Váš věk
a) do 14 let
b) 15 – 19 let
c) 20 – 26 let
d) 26 – 40 let
e) 41 – 60 let
f) nad 60 let
6. Vaše celé jméno a kontakt na vás (adresa, e-mail, případně telefon)

Úklid v Maasai Mara

pokračování ze str. 1

tvorbu karcinogenních látek v jednom, kterého se účastnila i místní masajská elita.

Jídlo pod dohledem Masajů

Oběd byl zorganizovaný jako piknik ve volné přírodě. Vše by bylo úplně bez problémů, kdyby nás náš masajský průvodce nevaroval, ať se moc nevzdalujeme od autobusu, že zde mohou být lvi nebo jiná divoká zvíř. Tudíž jsme obědvali v divočině ochromení strachy, přilepeni zády k autobusu. Večer jsme strávili návštěvou masajské vesnice, tancem s masajskými bojovníky a nákupem na místním trhu. Večeře byla tradiční, masajská. Na trhu jsme koupili dvě kozy, které jsme v kempu zabili a upekli na ohni. Musím konstatovat, že se jednalo o dost silný zážitek.

Skutečné safari

Po odvedené práci nás čekal „game drive“, jak se tady říká projížďce za divo-

kou zvíř. Protože jsme nikdy na žádném safari nebyli, netušili jsme, co nás čeká. Byli jsme naprosto ohromeni. Během dvou hodin jsme viděli žirafy, buvoly, lvici, zebry a nakonec západ slunce. Z pohledu nezkušených turistů se jednalo o úspěšný výlet. To jsme ještě netušili, co nás čeká další den. Vedle zeber, antilop, hrochů a slonů jsme měli na vlastní oči vidět, jak lvice požírá zebra. Tento obrázek skutečné divočiny vám v žádné zoologické zahradě neukáže.

Jiří Pánek

související články

- Brána do skutečné Afriky
- Krugerův národní park
- Pěší safari v Mlilwane
- Půl roku v Africe

➤➤➤ www.kalimera.cz

Afrika

Izrael na kole

pokračování ze str. 1

Na východ od Jeruzaléma je vztyčen diskutovaný bezpečnostní plot, cesta může končit dráty. Netušili jsme, jestli nebudeme mít problémy s průjezdem na vojenských check pointech. Situace se stále mění. Nakonec jsme informace získali od našeho krajana Žijícího v Jeruzalémě a od policie. Obecně doporučuji, máte-li jakékoli pochybnosti ohledně trasy, vždy se předem zeptejte na nejbližší policejní stanici. Najdete ji snadno. Je to pevnost obehnaná zdí, drátem se „žiletkami“, zátarasy a palposty. Každý policista, se kterým jsem v Izraeli mluvil, byl velmi ochotný a sdílný. Nikdy nic nezakazují, jen doporučují. Je to jen vaše věc, nedbáte-li jejich rad a necháte po sobě házet kameny nebo se necháte zasířelit v zemi nikoho, u jordánských hranic.

Izraelské silnice

Z Jeruzaléma jsme vyrazili po hlavní výpadovce směř Jericho, tedy přímo na vý-

chod. Prvních pár kilometrů žádný med. Normální dálnice, nicméně řidiči ohleduplní. Větším problémem byl bordel na krajině. Dráty, střepy, hřebíky. Naštěstí jsme nepíchli. Po třiceti kilometrech začala typická izraelská silnice, která nás provázela až do konce cesty. Za krajniční čarou má další „odstavny“ pruh, takže je vlastně dvouproudá, resp. čtyřproudá. Do odstavného pruhu se klidně vejde tank. Toto je izraelská zvláštnost. Myslím, že ten pruh je tam právě z vojenských důvodů. Ať je to jak chce, pro cykloturistiku je to ideální.

Michal Čáp

související články

- Izrael - obecné praktické informace
- Jeruzalém - jak se neztratit
- Izrael

➤➤➤ www.kalimera.cz

Izrael

Žebrání a dobrovolnictví v Guatemala

„One dolar, one dolar,“ ozvalo se mi za zády už po několikáté během jídla. Právě se snažím v klidu nasnídat v malé vesnici jménem Santiago de Atitlán ve střední Guatemale. Žebrajících dětí jsou tu desítky. Běhají mezi turisty a snaží se od nich vyloudit drobné nebo alespoň nějakou tu sladkost. Hodní turisté jim většinou vyhoví.

Kluci v autobuse

Antigua de Guatemala je nejturističtější a též nejkrásnější město Guatemaly. Během cesty „chickenbusem“ (přemalovaný velkokapacitní vyřazený školní autobus) do tohoto města se v dopravním prostředku vystřídalo nepřeberné množství malých i dospívajících kluků nabízejících jídlo, pití a sladkosti. Místní si od nich nakupovali a nezdálo se, že by to bylo něco zvláštního. Naopak - běžný den, běžní dětsí prodejci.

Trhovkyně s bratříčkem

První, čeho si v Antigüe všimnete, jsou malé holčičky ověšené velkým množstvím „místní produkce“. Tady už neprodávají chlupci, ale většinou dívky od pěti až sedmi let. Často mají na zádech připevněného mladšího sourozence a nabízejí především suvenýry a oblečení. Výrobky

Divka se suvenýry.

Autor: Jiří Kalát

jsou krásné a malá trhovkyně vás přesvědčí o jejich kvalitě i o nutnosti výdělku peněz pro celou rodinu, zvláště pro malý balíček na zádech, který bude nesměle vyukukovat a prosit očima. Málokdo odolá napoprve i napodruhé. Pokud se však podobná situace opakuje každých deset metrů, i „bohatí turisté ze západu“ se stávají trochu otrlejšími. Zboží je naprosto stejné, jen ceny se mění. I s těmito malými

děti je nutno se naučit smlouvat, protože i ony se snaží prodat zboží s minimálně 500procentní přírůzkou.

Turistické žebrání

Asi nejhorší zážitek mě čekal v Santiagu de Atitlán. Zde už děti nic neprodávaly, jen běhaly mezi turisty a žebrały. Byl to smutný pohled na děti, které se dopoledne učí ve škole angličtinu a odpoledne žebrají u turistů. Je velice těžké rozeznat, které děti peníze opravdu potřebují a které si prostě jenom hrají. Pokud se dostanete mimo turistickou zónu a objeví se dětský prodavač, všimněte si dvou věcí - bude čistě oblečen a nebude se snažit tolik přirazit k obyčejné ceně. Na guatemalských atrakcích je však těžké poznat, kdo je kdo.

Dobrovolnictví za poplatek

V Guatemale se můj pobyt protáhl na více než měsíc. Chtěl jsem nějak pomoci místní komunitě, a tak jsem se zaměřil na nalezení dobrovolnické práce. Jaké bylo mé překvapení, když mne všude vítali s otevřenou náručí, ale chtěli po mně 200 dolarů na týden jako poplatek za dobrovolnou práci. Práci mi nabídli několik, převážně učení angličtiny. Všechna dobrovolnická centra se nacházela v turisticky oblíbených místech, kde však pomoc není tolik

potřebná jako například v Guatemala City. Zvláštní je i podpora vlády. Stát zde nepřispívá místním „neziskovým organizacím“, ale naopak, ještě od nich vybírá peníze za každého „dobrovolníka“, který zaplatí poplatek. Kvetoucí byznys na úkor místních.

Jiří Kalát

související články

- Dobrovolníkem v Domě smrti
- Dobrovolníkem v Chorvatsku
- Dobrovolníkem ve světě
- Dobrovolníkem v Turecku

➤➤➤ www.kalimera.cz

Práce v zahraničí

KALIMERA

TVŮJ NÁZOR

Zajímá nás i tvoje zkušenost. Přidej ji do komentáře k článku nebo celý článek i s fotkou vlož přes webové rozhraní www.kalimera.cz - přidat článek (horní pravý box).

Do Íránu na vlastní pěst

Írán je vzdálená a trochu utajená země, do které mnoho turistů nejedí. To byl jeden z důvodů, proč jsme se rozhodli právě pro tuto zemi. Původní plán zněl: přiletět do turecké metropole, pobýt tam pár dní a poté odjet autobusem do Teheránu nebo jiného většího města, procestovat zemi a následně odletět zpátky do Ankary. Plány jsou jedna věc a realita druhá. Z hlavního města Turecka do Íránu bylo totiž spojení poněkud méně, než jsme očekávali. Tím se nám naše cesta nakonec trochu zkomplikovala.

Ankara

Do Ankary jsme přiletěli v sobotu brzy ráno. Z letiště jsme odjeli na hlavní vlakové nádraží a odtud na nové autobusové nádraží ASTI. Tam jsme se dozvěděli, že autobusy do Íránu jezdí jen dvakrát týdně, a to v úterý a v pátek. Do Teheránu bychom se tak dostali až ve čtvrtek ráno, což pro nás bylo neúnosně pozdě. Rozhodli jsme se tedy, že pojedeme do Istanbulu, odtud určitě něco pojedeme. Jízdenky na autobus jsme pořídili velmi levně, zaplatili jsme 20 Euro za dva, což je za cestu 450 km dlouhou, úplně novým luxusním mercedesem, slušná částka.

Istanbul

Istanbulské nádraží Esenler se nachází daleko od centra a stejně jako v Ankarě je obrovské. S orientací tu pomáhají naháněči. Záhy zjistujeme, že do Íránu nic nejede, a to ani další den. Jeden z místních dohazovačů rychle pochopil naši situaci a zavedl nás k autobusu, který jel do města Dogubayazıt u íránských hranic. Odtud už bychom se snadno měli dostat do naší cílové země. Lístky jsou za 70 Euro, dalších 10 Euro nás stojí dohazo-

vači. Před námi je téměř 1 600 km dlouhá cesta. Náš celkový pobyt v Istanbulu trval asi tak dvacet minut.

Pohodlný autobus

Služby v tureckých autobusech jsou na slušné úrovni. Běžná je přítomnost stewarda. Během cesty z Istanbulu dokonce po každé zastávce poléval dlaně všech cestujících jakousi bonparové vonicí vodou, jež ruce očistila a pak se vypařila. V ceně jízdného byla i balená voda, kterou jsme si mohli volně brát z chladicího boxu. V místních motorestech jsou WC placené, takže je ale dobré mít připravené drobné. Většinou se dá zajít i někam do okolní přírody, není to ale vždycky možné.

Konečně Írán

Jízda pohodlným busem skončila na prašné ploše stanice ve městě Agri. Tady jsme přesedli do minibusu a konečně dorazili do Dogubayazıt. Zamířili jsme do kanceláře místního dopravce koupit lístky na nejbližší autobus do Íránu. Nabídl nám spoj do Tabrízu za 110 dolarů, což se nám za 300 km cestu zdálo strašně drahé, ale nakonec jsme na cenu přistoupili, abychom se už dál nezdržovali. Spoj dorazil s tradičním zpožděním, překvapilo nás však, že nepřijel autobus ani dodávka, ale normální osobní auto. Posádku tvořili dva místní mladíci. Po padesáti kilometrech jsme dorazili na zadrátovanou, pečlivě strážnou hranici. Po půlhodinové proceduře, kdy se nás celníci mimo jiné ptali, jestli nevezeme alkohol, jsme vjeli do Íránu.

Zdlouhavá cesta do cíle

Naši povedení průvodci neustále cestu zdržovali - bezdůvodně stavěli, nabírali

benzín za 2 Kč za litr, nakupovali cigarety, pití a jídlo. V autě bylo zakouřeno a rádio vyřvalo strašlivý turecký pop doprovázený hulákáním našich dvou „tureckých kamarádů“. Hoši nás nakonec chtěli vysadit asi třicet kilometrů před Tabrizem. Naštěstí jsme sledovali značky, a tak jsme na to nenaletěli a důrazně vysvětlili, že chceme do centra, což byl pro ně nadsadský úkol. Určitě cestu dobře znali, ale neustále se vyptávali kolemjdoucích a bezcílně jezdili po okruhu. Nakonec jsme po úmorném hledání vystoupili asi kilometr

od středu města. Chlapci to ještě zkoušeli na bakšiš, ale my je poslali do háje. Byla téměř půlnoc.

Filip Zeman

související články

- Expresem z Istanbulu do Teheránu
- Doprava v Íránu
- Praktické rady na cestu Íránem

➤➤➤ www.kalimera.cz

Írán

pouhá odvaha nestačí...

pinguin

OUTDOOR EQUIPMENT

OBLEČENÍ BATOHY

SPACÁKY STANY

www.PinguinCZ.cz

BELOVESKÁ 187, 547 01 NÁCHOD, TEL 491 483 039, FAX 491 481 128, E-MAIL: INFO@PINGUINCZ.CZ

ŽIGULÍKEM DO ASIE

Při naší výpravě tři žigulů do střední Asie jsme se neustále potýkali s řadou obtíží. Problémy způsoboval zejména nedobrý technický stav našich vozů, který se na asijských cestách dále prohluboval. Velké obavy též vyvolávali místní zkorumpovaní ochránci zákona.

Mezinárodní spolupráce

Svůj boj s prvním kopcem bohužel prohrál ještě na Slovensku bázový žigul Škeblopeklo. Přestože ho po deseti minutách nakonec zdolal, definitivně vydechl 300 m před Humenným. Nakonec nám pomohl Palo z Michalovců a Janek z Klenov. Tato veselá parta sundala alternátor, vydala vačku, způsobila ekologickou katastrofu a vyměnila olejové čerpadlo. Celé to trvalo asi 5 hodin, olej tek l proudem, ale žigul jeďel!

Obtížný přechod hranice

Na ukrajinsko - ruském hraničním přechodu je těžký monopol překupníků s povinným ručením. Jsou domluveni s ukrajinským vojákem u závoř, který tvrdí, že bez ruské pojistky nás z Ukrajiny nepustí. Překupníci nabízejí povinné ručení za 76 Euro na 2 týdny! Zkusili jsme větší přechod o 50 km dál, ale všude to bylo stejné. Nakonec jsme se šli pěšky zeptat ruského celníka, který nám řekl, že stačí koupit „strachovku“ až u nich. Vojákoví u závoř už pak nezbylo nic jiného než nás pustit. Překupníci byli pěkně našívání.

V Rusku to žije

Západ Ruska vypadá jako Německo. Veliké hezké dálnice, plno pěkných benzínů, drahá auta. Po opuštění hlavního tahu Rostov - Moskva se okolí mění k horšímu a lidé jsou nějak nepříjemní. Volgograd projíždíme za tmy a na to, že je neděle deset hodin večer, to tu neuvěřitelně žije. Vše je otevřené nonstop. Rusové asi nikdy nespí. Všechno je tu veliké a silnice bázrdů pravě americké trucky s obyvákem a koupelnou. Jediný, kdo se na nás za celý den usmál, byl íránský řidič kamionu.

Strmý pád měny

Budiček byl ve čtyři hodiny ráno. Ukázalo se to jako dobrý nápad. Na rusko - kazachské hranici jsme strávili půl dne. Samotný přechod na ruské straně byl bez problémů. V Kazachstánu jsme se při výměně peněz setkali s fenoménem radikálního pádu měny. Vekslačka změnila 1 USD za 146 T (tengů) a dalsímu na řadě, Horkysovi, oznámila, že kurz klesl a za 1 USD mu dá jen 140 T. Místní děti prodávající minerálky se s námi „západáky“ chtěly bavit hlavně o sexu, což pro ně byla první spojitost při setkání s cizincem.

„Tam vás zařiznou“

Trasu jsme nakonec zvolili přes Achtubinsk. Jak jsme se k němu blížili, přibývaly lepší a lepší historky. Kazachští kamioňáci nás varovali už 100 km před městem. Říkali, že oni tam kvůli chuligánům nejedou. Večer před Achtubinskem nám ostraža benzínky naznačovala, že nás ve městě podřežou. Hned se nám jelo lépe. Po krátké poradě bylo rozhodnuto, že se nebudeme s nikým bavit a nikomu zastavovat. Pojedeme podle plánu, a když uvidíme cedule na náš směr, mají přednost. Na první křižovatce si Škebla našel kámoše v novém nablýskaném SUV a jal se ho následovat. Samozřejmě opačným směrem než ukazovala cedule. Prý nás provede městem. Provedl a naštěstí nás nezabil.

pokračování na str. 3

Střípky z Friedrichshafenu

Již po šestnácté se letos v německém Friedrichshafenu poblíž Bodamského jezera konal veletrh sportovního vybavení **Outdoor**. Na této nejprestižnější evropské akci ve světě vybavení do přírody se do 12 hal o celkové výstavní ploše čítající 85 000 m² prezentovalo svými stánky či areály 810 firem. Projít celý veletrh během 4 dnů není možné a i při výběru firem, které chcete zhlédnout, se po veletržním areálu mezi jednotlivými stánky dost naběháte.

České zastoupení

Češi jsou nejen vodácký, ale také outdoorový národ. Jejich stánky na veletrhu rozhodně nepatřily mezi nejmenší. Přesto by stánky všech 18 zastoupených českých firem jen stěží dokázaly pokrýt polovinu celkové výstavní plochy například německé firmy Vaude. Milým překvapením bylo, že 7 českých vystavovatelů své expozice spojilo a vytvořilo českou vesničku (resp. Czech Village).

Nezadržitelný pokrok

Rychlost vývoje je jasné vidět u silných firem, pro které není problém měnit zá-

sadním způsobem modelové řady z roku na rok. Překvapením byly ale i dost náročné změny například italské firmy Salewa, která dokázala zcela nahradit 7 modelů stanů jedné řady modely novými, přičemž všechny ostatní z dvou tuctů stanů v nabídce radikálně upravila. Nové věci jsou samozřejmě žádoucí, ovšem velkými a častými změnami může dojít ke zmaření zákazníka nebo neuváženému předělání něčeho, co se ani nestihlo osvědčit. Nemělo by docházet ani k opačnému extrému – ustrnutí na témže místě vývoje – což je slabinou mnoha českých firem.

Hledání limitů

Snahou výrobců je stále uspokojovat základní požadavky zákazníků pro pobyt v přírodě. Těmi není nic jiného než vzdorovat úspěšně počasí, usnadnit pohyb a co nejvíce vše z pohodlnosti. Hmotnost, ergonomie a nepropru materiály stále hrají prim. Tyto oblasti bádání určitě ještě nejsou vyčerpané, ale čas od času se již stane, že se přiblíží limitům. Zárným příkladem nechť je spojení všech 3 trendů na novém ultrasabílitelném batůžku od australské firmy Sea to Summit. Sbalený je velký zhruba jako ping-

pongový míček, váží 60 gramů a můžete ho pohodlně nosit zavěšený na klíčkách. Rozbalením dostanete v okamžiku 20litrový batůžek s jednou komorou uzavřenou značkovým zipem YKK a nosností 130 kg! Všechny tyto „zázraky“ umožňuje ripstopová silikonizovaná Cordura, která nejen že vyniká nesmírnou pevností a nízkou vahou, ale je i průhledná a voděodolná.

Pohodlná obuv

Spořřební „způsob života“ se začíná velkou měrou vkrádat i do oblasti outdooru a už jen pár renomovaných firem své výrobky zakládá na tom, aby byly nezní-čitelné a vydržely na věky. Celoplošné zavedení syntetických materiálů v technického oblečení je již dokonáno, odolávají prakticky již jen vlna a bambus v spodního prádla a peří v spacáků a zimního oblečení. Vždyť i u obuvi byl donedávna měřítkem kvality podíl přírodního materiálu – kůže. Na veletrhu již představila většina vedoucích obuvnických společností alespoň pokusné modely s velkým užitím Cordurové (nebo podobné) textílie. Použití vrchních syntetických materiálů u obuvi koresponduje s užitím membrán

jako záruky nepromokavosti a prodyšnosti. Z hlediska potenciálního zákazníka se sice jedná o krok správným směrem, je však otázkou, zdali daní za nízkou váhu, lepší ergonomii, snazší a tedy levnější výrobu nebude celkové snížení životnosti produktu oproti koženým modelům.

Váha a design pro dámy

Argument nízké váhy je však pro zákazníka stále důležitější a dvojnásob to platí u dámského sportovního vybavení. Například nová kotníková bota Salewa WS MTN Trainer MID GTX s lehkou konstrukcí, kombinující prošívání semi s Cordurou, bude se svojí vahou 520 g v porovnání s celokoženými botami o hmotnosti kolem 700 g pro mnohé dámy jasnou volbou. A komu by tento argument nestačil, design ho přesvědčí.

Na tento článek navážou od druhé poloviny října na webu Kalimery reporty z Friedrichshafenu na téma stany a následně série medailonků ke konkrétním vybraným firmám a jejich zajímavým novinkám.

Adam Janča, Holan sport

Kočárek Chariot CX1 model 2006

Pro našeho prvorozeného syna jsme se rozhodli pořídit vedle obyčejného hubového kočárku na zimu i kočár sportovní. Vzhledem k tomu, že se pravidelně pohybujeme na sportovních veletrzích u nás i v zahraničí, měli jsme brzy vybráno – kanadský model sportovního kočáru Chariot CX1. Právě v roce jeho pořízení (2006) se do Čech začal dovážet model s listovým pérováním a bubnovými brzdami, který byl v té době jako jediný schválen na in-line bruslení.

Do každého počasí

Nejvíce jsme ocenili, že jsme s dítětem v Chariotu nemuseli řešit počasí. Vše včetně stínítka proti slunci, předních i postranních moskytiér a odepínatelných fólií (přední i postranních) je pevnou součástí kočárku. Stínítko lze použít pomocí suchých zipů zároveň s moskytiérou nebo pláštěnkou. Vzduch se při tomto uzavření dostává do kočárku horní sítí pod madlem, která tvoří zadní opěrnou část kočárku. Průběžně odvětrávat vnitřní prostor však lze u modelu Chariot i prostřednictvím tmavých postranních odepínatelných fólií, jež lze pomocí klasických zipů odepnout i úplně, a zbude tak jen moskytiéra.

Bruslařský a běhací set

Chariot je ideální pro běhání – má ruční bubnovou brzdu na nutné dobrzdění z kopce, listové pérování a velmi důležité madlo, které lze držet v různých výškových polohách. Díky němu jsem mohla kočárek vozit v obzvlášť těžkém terénu jen po 2 zadních kolech. Za zmínku stojí i bezpečnostní pás pro „řidiče“ kočárku. Je zhruba 1,5 m dlouhý a jeden konec je

pevně přídělán k levé dolní části madla. Na druhém konci je smyčka – držadlo, které si může řidič kočárku omatkat kolem zápěstí. Nestane se tak, že kočárek při zakopnutí nebo nějakém zakolísání řidiče ujede. Díky tomuto pásu se také nemusí při běhání běžecský set v podobě dlouhé tříkolky stále držet.

Připojení za kolo

Levnější model Chariota (Cougar) nemá pohyblivé madlo, ani bubnové brzdy. Ještě levnější kočárky za kolo (např. Crozer) nemají ani pérování, což je důležitá informace pro cyklisty, kteří by rádi vzali dítě v kočárku i do terénu na polní a lesní cesty. Zapojení kočárku za kolo je velmi jednoduché. Pokud se však o „přívěs“ chcete s někým na výletě střídát, doporučuji pořídit další přichytňovací zařízení na kolo, abyste jej nemuseli stále odmontovávat. Jízdu na kole lze jednoduše střídát s pěšími výlety díky možnosti připevnění/uskladnění předního kola pro jízdu v terénu i s příslušnými přípojnými tyčemi vzadu na kočárku.

Zimní verze s lyžemi

Jelikož jsme běžkaři a zimu jsme si chtěli užít i s dětmi, pořídili jsme si speciální lyžičky, které se v zimě ke kočárku přicvaknou místo velkých zadních kol. Jízda na lyžích s kočárkem za sebou se pro mě stala milým překvapením. Bruslařskému stylu táhnutí kočárku nepřekáží, naopak do kopce při dobře zvoleném tempu postrkuje kočárek bruslaře dopředu. Lyžičky překonaly bez problémů i nerovnosti na sněhu (velké boule, zmrzlé hroudy) – kočárek se nikdy nepřevrátí, každá lyžička může jet pod svým sklonem.

Zimní verze Chariota předčila naše očekávání, nad pořízením lyžiček neváháme. Autor: Kateřina Sekyrková

Bezpečnost

Nepamatuji si situaci, kdy by se kočárek převrátil. I kdyby se tak stalo, konstrukce a připoutání dítěte pětibodovými pásy by malého dostatečně ochránilo před případným zraněním. To je myslím dost zásadní rozdíl od některých modelů, které si lidé vyrábějí na koleně a kdy dítěti v sedě kouká hlava nad konstrukcí. Bubnové brzdy jsou spolehlivou možností, jak zabrzdit na bruslích i z prudšího kopce, zaslouží si ale pravidelnou údržbu. Po letech jsme měnili brzdové lanko, které se zlomilo u brzdové páčky – vše bylo vyřízeno rychle v rámci reklamace.

Zhodnocení

Počítali jsme s tím, že investice do tohoto kočárku se nám vyplatí, tzn. že nám vydrží pro více dětí bez nutných oprav a jiných

zásahů. Kočárek skutečně drží a je stále stejně funkční jako první den. Určitě bychom ho pro více dětí užili, jenže dvojčata se do jednomístného Chariotu nevejdou. Chariot pro dva je však jen o 1 000 Kč dražší, 12 cm širší (69 versus 81 cm), o 1,5 kg těžší (10,4 versus 11,8 kg) než jednomístný Chariot a pořizuje si ho i hodně lidí s jedním dítětem, kteří plánují další děti v malém časovém odstupu. Nosnost je u obou modelů ovšem stejná – 35 kg.

Podrobnější popis kočárku čtete na www.kalimera.cz/testovna. Pořizovací cena základního jednomístného modelu je 20 000 Kč. Se všemi výše popsanými doplňky včetně batůžku na madlo se cena v roce 2006 vyšplhala na 35 000 Kč.

Popsaný kočárek je od 1. listopadu 2009 k zapůjčení v obchodu Holan sport na Praze 2. Podmínky půjčovny budou zveřejněny na www.holan.cz.

Kateřina Sekyrková

KALIMERA

TESTOVNA

Batoh nevydržel ani první výlet? Boty s membránou se promočily v první louži? Dusíte se v prodyšné bundě? Stan neváží inzerovaných 3,5 kg, ale 5 kg? Napište nám své zkušenosti s vybavením a získíte ceny zveřejněné na webu Kalimery (rubrika testovna).

ŽIGULÍKEM DO ASIE

pokračování ze str. 2

Kazašská highway

Cesta Achtubinsk – Aral je na mapě značená jako hlavní tah. To, co přišlo, jsme fakt nečekali. Již se nesmějeme lidem, kteří nám říkali, že do Kazachstánu jedine džípem. Kdysi tu silnice asi byla, ale teď už po ní zůstal pouze násep. Kolem něho je písečná step a v ní vyježděné brázdy od Kamazů. Orientace probíhá podle náspu. Dvě stě kilometrů surového Dakaru. Od svítání do soumraku průměrná rychlost 25 km/h. Začíná nám být pomalu jasné, proč Dakar vyhrál Cagin s Kamazem.

Vojenský automechanik

Na horské silnici v Kyrgyzstánu prorazil modrý žigulík olejovou vanu. Problém provizorně vyřešilo ruské dvousložkové lepidlo. K opravě se nachomýtlí tři vojáci, kteří potřebovali odvézt. Vzhledem k velkým mrakům a mizivé naději na průjezd vysokohorským průsmykem v případě deště jsme se otočili a jeli s vojáky neznámo kam. Hnědý žigulík nezvládl průjezd obtížným terénem a kamenem zasekl lanko ruční brzdy v poloze zabrzděno. Voják s kalašnikovem na rameni se vrhl pod auto a ránaní kladivem středoašijského stylu kolo úspěšně odbrzdil.

Tři hodiny na hranici

Při návratu z Kyrgyzstánu jsme měli na kazašské hranici problémy. Spolujezdci museli čekat venku. Dokladový majitelé aut zůstali sami v celnici. Vyplňování soustavy rusky psaných formulářů bylo to nejmenší. Kontrola bagáže měli na starosti mladí aktivisté. Horkys najel s vidinou brzkého přechodu hranic na jámu jako první. Prohledali všechny tašky a celé auto. V mezitím zabavili někomu jinému hrozny a umyli si je Horkysovou vodou. První auto prohlíželi přes hodinu. Nakonec zmizel nůž. Modrý žigul najel na jámu našťastí v čase střídání směn, tudíž naše další dvě auta prohlídce ušla. Celé to trvalo asi tři hodiny. Všichni členové výpravy se vrátili do ČR v pořádku. Stroj posádky Škeblopeklo zůstal v Kazachstánu, kde snad dobře slouží svému novému šťastnému majiteli.

členové expedice ladajede.cz

související seriál

➤ Žigulíkem do Kyrgyzstánu

➤➤➤ www.kalimera.cz

On-line cesty

Outdoor outlet

BRNO Lidická 28 (areál Gaute) | tel: 773 688 538 | po-so 10:00-18:00
PRAHA Slavíkova 5 (nám. Jiřího z Poděbrad) | po-pá 10:00-18:30
PRAHA Výstaviště Letňany | prosinec – leden (bude upřesněno)

studenti 15% sleva

platí do 23. prosince 2009 | při osobním odběru v obchodech
sleva se odečte z výsledné ceny nákupu
i na již zlevněné zboží

www.Outdoor-Outlet.cz | www.Holan.cz

1924 Kč **SLEVA 22%**
1499 Kč

3310 Kč **SLEVA 31%**
2279 Kč

1592 Kč **SLEVA 29%**
1122 Kč

962 Kč **SLEVA 37%**
600 Kč

844 Kč **SLEVA 30%**
590 Kč

5390 Kč **SLEVA 26%**
3990 Kč

4499 Kč **SLEVA 33%**
2999 Kč

690 Kč **SLEVA 50%**
345 Kč

A další tisíce položek zboží v největším outdoorovém obchodě v Brně. Osobně lze vyzvednout i v obchodě v Praze. Stále přidáváme další zboží!

PLACENÁ INZERCE

Výstup na Denali

pokračování ze str. 1

chtějí vystoupat na Denali, přesouvají malými letadly na ledovec Kahiltna, místo základního tábora (BC). Ještě před odletem je nutné se nahlásit na rangerské stanici, zaplatit poplatek za vstup do NP Denali a projít povinným hodinovým školením. Jeho součástí jsou dotazy, kterými si správa parku testuje, zda jsme na výstup dostatečně vybaveni. Tím se snižuje pravděpodobnost nutnosti případné záchranné akce. V závěru instruktáže dostáváme minikontejner vybavený samorozkladnými sáčky. Všechny své exkrementy si totiž z hory musí každý odnést nebo je hodit v biosáčku do trhlíny.

Poslední přípravy a vyrážíme

V BC vyzvedáváme palivo. Je jím technický benzin do našich vaříčů. Všichni používáme osvědčený benzinový vaříč MSR XGK Expedition, který spaluje i technický a letecký benzin, petrolej a naftu a je vhodný také do velkých výšek a mrazů. Všechno nakládáme na saně, vytváříme „tažné zařízení“ z krátkých lan, resp. repšňůr, a k večeru dorážíme do C1 Ski Hill camp. Za další dva dny dorážíme do C3 Motorcycle Hill (3 300 m n. m.), kde si už dáváme větší pozor na aklimatizaci, a proto zařazujeme den odpočinku. V C4, tzv. Basin Campu (4 290 m n. m.), nás na týden uvězní sněhová bouře. Pravidelně se zastavujeme u rangerů zkontrolovat aktuální předpověď na další dny. Postupně zjišťujeme, že je to dost k ničemu, protože předpověď není založena na odborném základě, ale spíše na odhadech jednoho rangera. Zde, na Denali, většinou platí, že špatné počasí netrvá déle než 10 dní, a tak to riskujeme a pokračujeme do dalšího tábora.

Závěrečná cesta na vrchol

V C5 High camp (5 200 m n. m.) čekáme skutečně jen dva dny, třetí ráno je jako zázrakem nádherně. Nemarníme naši

šanci a vyrážíme. Až do Denali pass (5 500 m n. m.), kudy se dá udělat přechod na druhou stranu parku, skoro nefouká. Nás ale zajímá samotný vrchol. Stále stoupáme a čelíme silicímu větru. To ale není nic proti tomu, co nás čeká 200 výškových metrů pod vrcholem. Tady nám dává hora pořádně pocítit, kdo je tu pánem. Vítr o rychlosti 90 km/h fouká téměř pořád, a tak je postup značně pomalý. Většinou poryv trvá 15 sekund, poté se na 1 sekundu uklidní – to je třeba ihned udělat alespoň jeden krok. Posledních 200 m tak jdeme přes dvě hodiny. S výškou a dýcháním nemáme žádný problém. Chce to vydržet! Po patnácté hodině stojíme na vrcholu. Žádné velké opojení se však nekoná – musíme ještě sestoupit dolů. Počasí se opět kazí. Rychle se fotíme, natáčíme video a začínáme sestupovat. Po překonání větrného výšvihy je hned veseleji a nám začíná docházet, že jsme to dokázali.

Pavel Mühlbacher

Tato expedice byla podpořena firmou Warmpeace v rámci sponzoringu Kalimery 2009.

související články

- Výstup na Aconcagua
- Výstup na Grossglockner
- Jak se dobývá Mt. Blanc

➤➤➤ www.kalimera.cz

Turistika / hory

Malé moře na Bajkalu

V bajkalské krajině si na své přijdou milovníci vody i hor, písečných dun, stepí i lesů. Milovníci koupání se sice musejí pár dní na skok do maximálně desetistupňové vody připravovat, ale pak to stojí za to! Klima je na Bajkalu totiž trochu matoucí. Ve vnitrozemí ostrova jsme se potily ve třicetistupňovém horku. Když jsme se ale přiblížily k vodě, bylo to jako náraz do ledové stěny. Ohromná rozloha a předlouhé zimy nedovolují jezeru pořádně se ohřát.

Sajanské hory

Ze dvou týdnů jsme strávily s kamarádkou Renatou týden cestováním po jihu Bajkalu – střídavě v Irkutské oblasti a Burjatské republice. Jedním z našich cílů se stalo pohoří Sajany na hranici Ruska a Mongolska. V praxi to znamenalo vzdálit se maršrutkou dalších 300 km od Bajkalu na jih. Cesty tady jsou nerovné a neukázněné krávy občas způsobují dopravní zácpy. Tímto je vyhlášena zejména vesnice Aršan, poslední víska pod horami v této oblasti. Když už se turisté odhodlají tuto cestu podstoupit, hory a celková atmosféra tohoto místa se jim náležitě odvděčí v podobě fantastických zasněžených Sajanů. Dýchne na vás opravdové Mongolsko.

Trajekt na ostrov

Na poslední 4 dny jsme měly v plánu dostat se na největší a nejúžasnější z bajkalských ostrovů – Olchon. Tento ostrov, na kterém je prý dodnes soustředěna velká část burjatské šamanské energie, má od severu k jihu něco kolem 70 km a ze západu na východ 25 km. Cesta na ostrov proběhla kupodivu hladce. Z Irkutsku cesta trvá asi 4 hodiny rychlé jízdy autem (maršrutkou o dvě víc) a z poslední vesnice na břehu jezera se jede trajektem. My, zvyklé všude žádat lístky a jízdenky, jsme čekaly poslední záchvěv ruské byrokracie i tady, na konci světa. Zbytečně. Nakonec jsme jen naskočily na loď a jely, až nám vlasy vlály... Ostatní pasažéři se

Šamanské skály u vesnice Khuzhir na ostrově Olchon.

Autor: Eva Bártová

děli převážně v autech a dívali se na nás s podivem. Bydlet na Bajkalu a jet z práce trajektem na Olchon je pro ně rutina. My jsme v euforii div nepřepadly přes palubu.

Pobyt na Olchonu

Následující dny na ostrově pro nás přestaly existovat pojmy jako datum či čas. Všechny naše obvyklé civilizační návyky tady ztratily smysl. U „babušky“ ve srubu nebyla teplá voda, někdy žádná. Bajkal nám posloužil jako (půl)noční koupelna i jako zdroj pitné vody. Náplní našich dnů byly treky po okolí, při kterých nás vždy vyprovázel jeden až několik místních úžasných „bezdomých“ pejsků.

Malé moře

Jen na jednom místě u ostrova, zvaném „Malé moře“, je kilometrová písečná pláž, kde je příjemně mělko a sibiřští obyvatelé se sem na přelomu července a srpna jezdí koupat. Platí tady pravidlo, že je to ale pořád koupání hlavně pro Rusy. Ti jsou zvyklí na to, že: „Nula je jaro a 10 °C je léto.“ A také pro blázny, jako jsme byly my dvě – po pár měsících zvyklé na ruská měřítka a ochotné onemocnět pro ten neopakovatelný pocit.

Eva Bártová

související články

- Bajkal – nehlubší jezero světa
- Od Bajkalu domů
- Raketou „Meteor“ po řece Angaře

➤➤➤ www.kalimera.cz

Rusko

KALIMERA

STŘEDOŠKOLÁCI, chcete čerstvé Kalimery na vaší střední či soukromé škole? Dejte nám to vědět, zařídíme to!

redakce@kalimera.cz
předmět: středoškoláci

Otec.

Autor: Josef Malý

Ekologie v objektivu

Letošní VI. ročník fotosoutěže Ekologie v objektivu zná své vítěze. Ocenění fotografů dostali od firmy Bayer ceny v celkové hodnotě 140 000 Kč.

Do celonárodního projektu, který tradičně pořádá firma Bayer pod záštitou Ministerstva životního prostředí ČR, organizace UNEP a Českého svazu ochránců přírody a jehož jedním z mediálních partnerů je i náš časopis Kalimera, se letos přihlásilo více než 450 amatérských i profesionálních fotografů. Soutěžící měli za úkol v rámci letošního tématu „Klimatické změny – naše výzva“ upozornit svými snímky na nutnost ochrany životního prostředí. Grand Prix v kategorii dospělých získal Zdeněk Dvořák za cyklus fotografií

s názvem „Stavba solární elektrárny I. – IV.“. Cenu získal i za svůj druhý cyklus fotografií „Má to smysl I. – III.“ V kategorii juniorů (11 – 18 let) porota ocenila Pavla Šťastného za cyklus fotografií „Přivalové problémy“ a Josefa Malého za fotografii „Otec“. Cenu poroty za zpracování tématu získal Roman Jaroš v kategorii dospělých za fotografii „Klimatizace“. Vítězné snímky budou k vidění na unikátní putovní výstavě „Ekologie v objektivu“ v několika městech České republiky, například v Brně a Liberci. Více naleznete na www.ekologievobjektivu.cz

PRODEJNA
AXON CZECH, a.s.
Vaníčková 2
Velký strahovský stadion - Severní tribuna
160 17 Praha 6

PO - PÁ 14 - 18 hod
www.axonsport.cz

s tímto poukazem získáte
v naší prodejně **SLEVOU 50 %**

AKCE

20. září – 20. prosince 2009 vždy od 18:00
CESTOVATELSKÉ STŘEDY V BRNĚ – cestovatelská promítání na Přírodovědecké fakultě MU, budova B3, posluchárna G1, Kotlářská 2; www.spolek.sci.muni.cz

14. října – 15. listopadu 2009 **GRÓNSKO – ZEMĚ MIZEJÍCÍHO LEDU – PRAHA** – přednášky, filmy, besedy, autogramiády, výstava, KC Zahradka; www.kczahradka.cz

16. října – 5. prosince 2009 **MEZINÁRODNÍ FESTIVAL OUTDOOROVÝCH FILMŮ** – současná putovní přehlídka po městech celé ČR; www.mfoc.cz

17. října 2009 **CESTOVATELSKÝ MARATON – JESENICE** – cyklus přednášek o cestování a horolezectví, kinosál Jesenice; www.jesenickyfestival.cz

17. – 18. října 2009 **SETKÁNÍ CESTY 2009 – PROSIMĚŘICE U ZNOJMA** – špičkoví cestovatelé představí své snímky z nejzajímavějších míst světa, Kulturní dům; www.cestyglobe.estranky.cz

23. – 25. října 2009 **SETKÁNÍ CESTOVATELŮ – POLIČKA** – promítání diapositivů z cest, fotosoutěž, sportovní aktivity, ZŠ Na Lukách; www.alpina.cz/zajezdy/setkani-cestovatelu

6. – 8. listopadu 2009 **KOLEM SVĚTA – BRNO** – cestovatelský festival probíhající při veletrhu Sportlife, Výstaviště Brno; www.kolemsveta.cz

7. – 8. listopadu 2009 **CYKLOCESTOVÁNÍ – BRNO** – cyklocestovatelský festival, veletrh Sportlife, Výstaviště Brno; www.cyklocestovani.cz

28. listopadu 2009 **CYKLOFEST 2009 – PRAHA** – setkání cyklocestovatelů, cyklospisovatelů, cykloturistů i proficyklistů z ČR a zahraničí, Bio Oko, Františka Křížka 15; www.cyklofest.cz

28. – 29. listopadu 2009 **KOLEM SVĚTA – PRAHA** – cestovatelský festival, KD Ládví; www.kolemsveta.cz

NA CESTÁCH
STÁLE S VÁMI...

NEJVĚTŠÍ NÁKUPNÍ RÁJ
PRO KEMPINK, KARAVANIK A VOLNÝ ČAS

CAMPINGTEX
camping caravanning equipment

Camping Market

Palackého 615
512 51 Lomnice nad Popelkou
Tel.: +420 481 641 721, 722, 724
Fax: +420 481 641 723
Tel. servis: +420 481 641 711, 712
e-mail: info@campingmarket.cz

www.campingmarket.cz

KIWI
SVĚT MAP A PRŮVODCŮ

- turistické průvodce a mapy
- automapy a autoatlasy
- horolezecké publikace
- cykloturistické mapy
- navigace GPS
- více než 17 000 titulů

navštivte náš e-shop na
www.mapykiwi.cz

KIWI
svět map a průvodců

Jungmannova 23, Praha 1
Informace na tel. 224 948 455

Čtvrtletník **KALIMERA** – průvodce světem cestování a vybavení; **Šéfredaktorka**: Kateřina Sekyrková; Tel.: 602308878; **E-mail**: redakce@kalimera.cz; **Korektury**: Tereza Rottová, David Vagaday; **Distribuce**: zdarma po vysokých školách a kolejích celé ČR; na vybraných středních školách; v krajských knihovnách, vybraných sportovních prodejnách a akcích; **Stálá distribuční místa**: PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Slavíkova 5, Praha 2; BRNO – OUTDOOR-OUTLET, Lidická 28; CK KUDRNA, Vobchůdek pod nádražím; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; čajovna Šambala, Kostelní 5, Moravská Ostrava; VALAŠSKÉ MEZÍŘÍČÍ – alternativní centrum Vivěta, Křížkovského 111; NOVÝ JIČÍN – čajovna ARCHA, Husova 2; **Náklad**: 30 000 ks; Inzerce: inzerce@kalimera.cz; **Uzávěrka příštího čísla**: 20. listopadu 2009; **Grafické zpracování**: Jakub Novotný; **Tisk**: VH Print; **Registrace**: MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Internetová verze**: www.kalimera.cz; **Předplatné**: 80 Kč / rok / do 2 ks, 120 Kč / rok / do 20 ks, 150 Kč / rok do 50 ks, více kusů domluvou. Č. účtu: 1087121052/5500 (napíšte i vaši adresu); **Nová distribuční místa vítána** – střední školy, outdoorové a sportovní obchody, knihkupectví, cestovatelské a sportovní kluby.